

تێگەشتن له قۆناغی تازەمی ئەدەبی کوردی، بە بی (دلاوەرا) کەموکۆر و لاوازه

رئین هەردی

دەکرێ شیعەر بەدایک و لقی سەرەکیی هەموو بوارەکانی تری رۆشنبیری دابنێن، له راستی لامان نەداوه گەر بلێن هیچ رۆشنبیرییهک نییه به شیعەر دەستی پێنەکردبیت و به شیعەریش بەردەوام نەبووبیت. هیچ بوارێکی ئەدەبیش نییه هێندە شیعەر جەماوەری بێت و ئەوەندە گوێگر و خوێنەر و عاشقی هەبیت. شیعەر هەمیشە له گەڵماندايه. له خۆشه‌ویستیدا، له نیشتمانپەروریدا، له بیزاری و دلخۆشیدا... هتد له هەموو

شيعره نيشتمانيه كان تا زياتر ورژينه بوونايه، مهزنتر دهبوون

هه موو
گه مه په کی
زمانی و هه موو
ته کنیکه
شيعريه کان
و هه موو
وه سفه ناياب و
ده گمه نه کان،
خزمتی په ک
ئامانجيان
ده کرد: توانای
دهرېږين و
ده سترېږيشتووی
و لېهاتووی
شاعیر له
ته عبیر کردندا

و په روه رده کردن و بلاوکه روه وی خوینده واری به کارهینترا. شيعر وه زيفه کانی له ته عبیر کردنه وه، نه وهی بؤ زیدکرا دهوری ئاموژگاری و هاندان بؤ خویندن و بلاو بوونه وهی زانست و زانیاری ببینیت. رهنگه ئه م قؤناغه یه کیک له گرنگترین قؤناغه کانی میژووی رؤشنبیری ئیمه بیټ، چونکه رهنگه ئه مه یه که مجار بیټ بتوانین بلین ئه و بوونه وه ره له دایکده بیټ که پئی ده لین رؤشنبیر. ئه م قؤناغه ته نها قؤناغیکی ئه ده بی و شیوازیکی تازهی ریتم و داهینانی شيعری نییه، به لکو له هه مانکاتدا له دایکبوون و سهره لدانی رؤشنبیره، به هه موو ئه و مانایانه ی که بؤ ئه م وشه یه هه یه. واته سهره لدانی ئه و بوونه وه ره ی بئ ئه وهی که س داوای لیکر دبیټ، خوئی به بهرپرسیار له هه موو ئه و بوارانه ی ژیان ده ببینیت که بوارای تایبه تی خوئی نین، بوونه وه ری که به خونی به یانیه کی باشتر وه ره خنه له ژیانی کؤمه لایه تی و کولتوری و ته نانه ت سیاسی بالاده ست ده گریټ. له گه ل شاعیرانی رؤشنگه ردا به شیکي گرنگ له کیشه کولتوری و کؤمه لایه تییه کان، ده بنه یه کیک له ئه رکه گرنگه کانی شيعر. له راستیدا شيعر ده بیټ به پردیک که بؤ مه به سستیکی دی به کار دیټ، پردیک گرنگیه که ی له و په یامه دایه که هه لگریټی، نه ک له و ته کنیک و ستاتیکایه ی هه لگریټی. ئه ده بی ئیمه ده بوو چاوه ری گؤران بکات بؤ ئه وهی شيعر له م هیرشه ی په یامی رؤشنگه ری و رؤشنبیری دوور بخاته وه و بیخاته وه سهر ریتمی راسته قینه ی خوئی: شيعر وه ک هونه ریکی ستاتیکي که بهر له هر شتی که بالاده سستی ته کنیکه کانی دهرېږين و

ئه م دؤخانه دا شيعر هاوړپئی به رده وامی خورپه و سه رقالی و ساته کانمانه. سهرده می که م نووسه ر هه بوو و هه نووکه ش هه ن ته نانه ت له لیکؤلینه وه و باسه تیوری و فکریه کانیدا شيعری شاعیریک، به یټیک وه ک نمونه نه هیټته وه و باسه که ی خوئی پئ ده وله مه ند نه کات. شيعر ئه و هه ستانه ی ئه درکاند که هه مووان هه سستی پیده که ن، به لام که س ناتوانیت وه ک شاعیریکي لېهاتوو ته عبیری لیکات. ئه و خوژگه و ئاواتانه ی دهرده بری که هه مووان خونی پیوه ده بینن، به لام که س وه ک شاعیریک ناتوانیت ریکی بخت و له قالبی شيعردا دایرېژیت. به شیکي گه وره له ئه ده بیاتی کلاسیکی کوردی، نواندنی هونه ری توانسته ته عبیرییه کانی شاعیره. هه موو گه مه په کی زمانی و هه موو ته کنیکه شيعریه کان و هه موو وه سفه ناياب و ده گمه نه کان، خزمتی یه ک ئامانجيان ده کرد: توانای دهرېږين و ده سترېږيشتووی و لېهاتووی شاعیر له ته عبیر کردندا. ته نانه ت ئه و کاتانه ش که شيعری نیشتمانی ده نووسرا ئه م ئاره زووه بؤ دهرېږين و دهرخستنی لېهاتووی له ته عبیردا، هر بالاده سستی خوئی ده پاراست. شيعره نیشتمانیه کان تا زياتر ورژينه بوونايه، مهزنتر ده بوون، ته نهاش ئه وکاته وروژينه ر ده بوون که به شیویه کی زور هونه ری بیان توانیایه ته عبیر له و کیشه و ئاره زووه سیاسیانه بکه ن که خه لکی هه ستیان پیده کرد. له گه ل په دابوونی شاعیره رؤشنگه ره کانی کوردا که ده کریټ بگوتریټ پیره میزد پیشه نگ و شاعیرانی دوابی پیره میردیش ریچکه هه لگری بوون، شيعر وه زيفه کانی زياتر بوون و ئه مجاره وه ک که ره سه یه کی گرنکی رؤشنگه ری

ناسکی ریتیم و ئاوازەکی دەیکاتەو بەشیر. لە راستیدا خولیاى گۆران بۆ وەسفکردنى جوانى که بەراستی خەسلەتێکی سەرەکی و دیاری ئەدەبی گۆرانە، چەند دەگەرپیتەو بۆ خولیاى شیعری خودى گۆران، هیندەش دەکریت وەک کاردانەویەک تەماشای بکەین لە بەرامبەر شاعیرانى رۆشنگەردا که پەيامى شیعیران لەخودى شیعەر بالاتر و گرنگتر بىنى بوو. گۆران ئەگەرچى لە گرنگى پەيامى شیعەر غافل نەبوو، بەلام هەرگیز ستاتیکای و تەکنیکە هونەرییەکانى دەرپشتنى شیعری نەکردە قوربانى پەيام (تەنها لەو هەندىک شیعەرە سیاسییانەدا نەبیت که لەژێر کاریگەری ئایدیۆلۆژیاى چەپدا نووسیونی.. شیعەرگەلیک که لەهەموو شتێک دەچن، لەخودى شیعری گۆران نەبیت). بەلام گۆران نمونەیهکی تەنیاى لە جیهانیکیدا که سەرچەمى بەرەو دۆخێکی بەسیاسیبوونى خنکینەر دەپوات. جیهانیکی سیاسەت و کیشەکانى سیاسەت هەموو بواریەکانى تری ژيان دەکوژیت و سەرچەم کایەکانى رۆشنییری ئیمە و لەپیش هەمووشیانەو بە شیعەر بە خۆیەو سەرقال دەکات. ساتەوختى روانگە دیت. روانگە گەرچى بەرادیکالکردنى هەندىک لە دەستپێوەردانەکانى گۆران بۆ شیعەر و وەزنى شیعری دەستپێدەکات، گەرچى تازەکردنەوێ دنیای ئەدەبى ئیمەیه چ لە ئاستى فۆرم و چ لە ئاستى زماندا، بەلام لە روویەکی دیبەو گەرانەو بوو بۆ قوناغى شاعیرانى رۆشنگەر و درێژەپێدانى هەمان ئەو هیلە بوون که پیرەمێرد و هاوڕێکانى دەستیان پێکرد و گۆرانیش هەولێ دا لە شوپێنیکدا رایوەستینیت: تەماشاکردنى شیعەر وەک پەيامێک

بە پلەى یەكەم سیاسى، که ئەركى سیاسى لەسەر شانە. روانگەییەکان شیعیران کرد بە چەکیکی بەرگری لە مەملانییەکی سیاسى و نەتەویددا و لەم ئاستەشدا بە سەرکەوتووی تەواووە شیعیرێکیان بەرەمەپێنا بیئەندازە جەماوەرى، وروژینەر و پەر جۆش و خرۆش، بەلام لەکۆى ئەم قوناغە جیاوازانەدا یەك شت بە نەگۆرى مایەو: شیعەر وەک مەزنترین هونەرى تەعبیرکردن لە حەز و ئارەزوو و هیواکانى مرۆف. باشترین شیعەرەکان ئەوانە بوون که جوانتر، ناسکتر، هونەریانەتر ئەو شتانەیان دەردەبەرى که هەمووان هەستیان پێدەکرد. باشترین شیعەر ئەو شیعەرە بوون که هەمووان حەزیان دەکرد خۆیان نووسەرەکانى بوونایە. ریک ئەم هاوکیشەش ئەو شتە بوو که شیعری تازە دەستکاری کرد و گۆرانى بەسەردا هینا. شیعری تازە تەعبیرکردن نەبوو لە هەست و ئارەزووی هیچ کەسیک، هونەریک نەبوو خۆینەرانى ئارەزووی ئەوانەیان بەکرایە خۆیان نووسەرى بن. کەس نایەوێت نووسەرى شیعیرێکی تازە بێت، چونکە لە بنەپەتدا ئەوێ لەم شیعەرەدا سەرنج رادەکیشیت تواناکانى تەعبیرکردن نییە لە هەستى گشتى، بەلکو ئەوێ سەرنج رادەکیشیت ئەو خەيالە دانسقه و بیۆینەیه که پێشتر خۆینەر بە خەيالیدا نەهاتووە. شیعری تازە نەک هەست و ئارەزووەکانى مرۆف، بەلکو هوشیاری و خەيالێ زیهنى دەورۆژینیت. خۆینەر سەرسام نابیت بە تەعبیرىکی دانسقهى هەستىک یان ئارەزوویەک که پێشتر خۆى هەستى پێکردووە، بەلکو سەرسام دەبیت بەو خەيال و هوشیارى بیۆینەیهى خۆى هەستى پێنەکردووە. شیعری تازە خۆینەر

له سهر دهستی شاعیرانی تازه، شاعر ئه رکه قول و سهره کیه کانی خوئی وهرده گرتوه

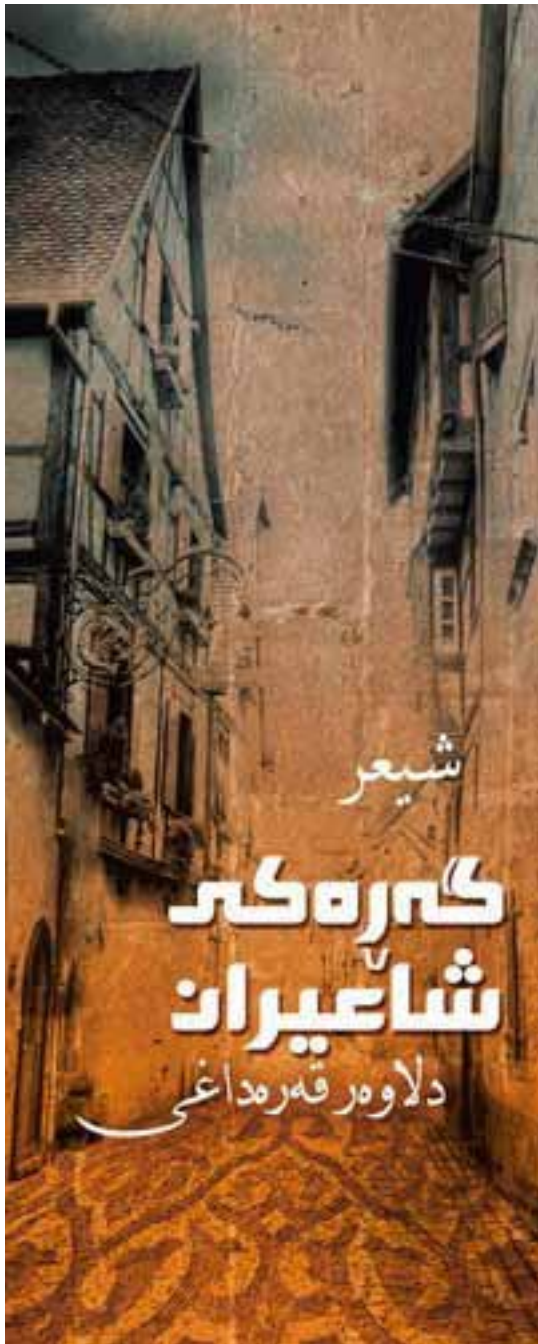

نه وه یک له
شاعیرانی تازه
به شداربیان له
داهینانی ئه م
ئه زمونه تازه به
و گورانه گرنکه دا
کرد که بیگومان
ناوی دلاور
قهره داغی له ریزی
پیشه وهی ئه و
شاعیرانه دیت.
شاعیریک که له
دهستپیکردنییه وه
به زمانیکی قولی
ناسک، به لام
همیشه خه مناک
له ئه زمونگه لیک
ده دا که
سه رسامی
ده کردین به وهی
به خه یالی ئه ودا
هاتوه

و نه توره بوونی پیشمه رگه بیانه و نه تۆمارکه ریکی
تاوانمان ده بنی، به لکو که سیکمان ده بینی که
نه که به ره و روی سیاسی کاره ساته که مان ده بات،
به لکو سه رنجمان بۆ ئه و ره هه نده جوان و گرنگ
و وردانه راده کیشیت که ئه نفال لیسه ندین و
که سمان هه ستمان پینه کرد «ئنه نفال به یانی باشی
مه کته ب و ئیواره باشی گه ره ک و شه وباشی ماله
لۆکه بییه کانی دزی» لیره دا ئه وهی گرنکه ئه نفال
نییه، به لکو به یانی باش و ئیواره باش و شه وباشی
هاورپیه نه. شاعرکه بیانویه ک نییه بۆ ده رختنی
مهینه تییه کانی ئه نفال، به لکو به پیچه وانه وه
مهینه تییه کانی ئه نفال بیانوه بۆ ده رختنی جوانی
و گرنگی به یانی باش و ئیواره باشیکی هاورپیه نه.
ئه مه ش خوئی باشترین نمونه یه بۆ جیاوازی
روانین و ئه زمونی ئه م نه وه شاعیریه تازه به له گه ل
نه وهی پیش خۆیدا. نه وهی پیشوو هه موو شتیکی
ده خسته خزه ت ده رختنی قه باره ی کاره ساتیک
یان ده سته و تیکی سیاسی، له کاتیکدا نه وهی
تازه ئه م کاره سات یان ده سته و ته ی ده قورته وه
بۆ جه ختکردنه وه و گرنگی پیدان به شته کانی تر.
لیره دا شته کان هه لگه رابوونه وه. دلاور قهره داغی
یه کیکه له داهینه ره کانی ئه م هه لگه رانه وانه که
به شیوه یه کی بی ئه ندازه ستاتیکی و هونه رییانه
به کاریان دینت. له یه کیک له تازه ترین شاعیره کانی دا
به ناوی «شه هیدان مالیان له شووشه یه به رد ناگره
که س» به هه مان ئاراسته وینایه کی ته واو جیاواز بۆ
شه هید و ئاواته کانی ده کیشیت، که سه رله به ری
جیاوازه له وه نغمه حه ماسی و نه ته وه بییه ی شه هیدی
پن وه سفده کریت. شه هیدان دینه وه بۆ ئه وهی له

به هه سته کانی خوئی ئاشنا ناکاته وه، به لکو به
پیچه وانه وه ئه و هه سته کانی پیده به خشیت که
نه یانبوو، ئه و هه ستیاریان له به رامبه ر شته کانی
دنیا دا بۆ دروسته کات که پیشتر خاوه نی نه بوون.
شاعیری تازه پتر له گه ل هوشیاری خوینه ره کانی دا
قسه ده کات و ئاسۆی مانایی ژیان و گه ردوونیان
لا فراوانتر و وردتر و ناسکتر ده کات، نه ک له گه ل
هه سته کانیاندا. له راستیدا له سهر دهستی شاعیرانی
تازه شاعر ئه رکه قول و سهره کیه کانی خوئی
وهرده گرتوه: وه ک هونه ریک که قولایی به ژیان
و مانا کانی ده به خشیت و ئاسۆی هوشیاری مرؤف
گه وره تر و هه ستیارتتر ده کات به رامبه ر به خوئی و
ده وره یه ری.

نه وه یه ک له شاعیرانی تازه به شداربیان له داهینانی
ئه م ئه زمونه تازه به و گورانه گرنکه دا کرد که
بیگومان ناوی دلاور قهره داغی له ریزی پیشه وه ی
ئه و شاعیرانه دیت. شاعیریک که له ده ستپیکردنییه وه
به زمانیکی قولی ناسک، به لام هه میشه خه مناک له
ئه زمونگه لیک ده دا که سه رسامی ده کردین به وه ی
به خه یالی ئه ودا هاتوه، نه ک ئیمه، ئه و هه میشه له
شاعیره کانی شتیکی ده گوت چاوه پواننه کرا و له سه ر
وینیه ک راده ستا که که سمانی رانه وه ستاندبوو،
ته نانه ت له وکاتانه ش که له کاره ساته میژوویی و
سیاسیه کان نزیک ده بووه، شتیکی ده گوت ته واو
جیاواز له چاوه پوانیه کانی ئیمه و ته واو بزوینه ریش
بۆ خه یال و ئاسۆی هوشیاری و سه رنج راکیشانمان
بۆ شتگه لیک که که سمان له سه ری رانه وه ستاوین
یان به بیرماندا نه هاتوه، بۆ نمونه شاعیری دلاور
که باسی ئه نفالیدا ده کرد نه حه ماسی ناسیونالیانه

پۆلى يەكى سەرەتاييه وه دەستبكه نه وه به خویندن له گه لمان، نهك بینه وه بۆ ئەوهى هانى بهرنگارى و قارهمانتیمان بدن. بوونی شههیدان وهك سومبلى مهرگ نین، بهلكو وهك سومبلى ژيانن، مردنى ئەوان ئاماژه نییه بۆ دوژمنیک كه ده بیئت رقی به سهردا ببارینین (وهك له شیعری نه وهی پیشوودا ئاماده بوونی شههید ههیه تی)، بهلكو ئاماده بوونیکه بیرى ژيانمان ده خاته وه و له سهر كورسی مه كته ب له پۆلدا داده نیشیت و گوئی بۆ مامۆستا ده گریت. ده مه ویت له م نموونه وه ئە وه بلیم كه شاعیرانى تازه ی وهك دلاور قهرداغی ئە زمونیکی شیعری ته واو تازه و ژياندۆستیان خولقاند، كه چیدی شاعر نهك وهك كه ره سه ی ته عبیرکردن له ههستی خهلك، بهلكو وهك ره گه زیکى گرنگی گۆرانکاری و دهوله مه ندبوونی هوشیاری ته ماشاده كات، ئە زمونیك كه ته نانهت كاتیک ده ستیش بۆ مه سه له كوون و نه ته وهی و سیاسیه كانیش ده بات، به شیوازیکی ته واو جیاواز ده ستی بۆ ده بات و به خه یال و وینایه کی جیاواز و تازه شه وه مامه له ی ده كات.

دلاور قهرداغی دهنگیکه كه بی خویندنه وهی ئەسته مه به وردی له هه موو ئە زمونی ئەم نه وه تازه یه تیگه یین، دهنگیک كه له زۆریك له شاعیرانى هاوپی زیاتر ئەو جیاوازیانه ی تیا به دیده کریت، كه نه وهی تازه له ئە زمونی شیعریدا پیاده ی کرد. لێره وه بیگومان تیگه یشتن له قۆناغی تازه ی ئە ده بی کوردی، به بی خویندنه وهی دلاور قهرداغی، خویندنه وه یه کی كه موکوو و لاوازه .